

Марія Новікова,
студентка факультету
соціально-психологічної
освіти та управління

Науковий керівник:
к.пед.н. **Козинець І. І.,**
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНЕ НАВЧАННЯ – ОСНОВА СЬОГОДЕННЯ

Відповідно до «Стандартів і рекомендацій щодо забезпечення в Європейському просторі вищої освіти», «насамперед студентоцентрована освіта є наукою, де акцентується увага на критичному та аналітичному навчанні та розумінні, підвищеній відповідальності та підзвітності студента, розширенні його автономії і здатності до критичного мислення на основі результативного підходу, що передбачає нові підходи до розробки навчальних програм, викладання та навчання» [2, с.8].

Як відомо, відбувається підвищення ефективності навчання за рахунок гармонійного поєднання оригінальних ідей, традиційних форм забезпечення освітнього процесу. Найважливіший фактор студентоцентрованого навчання – взаємовідносини «викладач-студент», у цей момент викладач буквально перетворюється на коректора знань, керівника та куратора студентів у процесі засвоєння нової інформації, яий сприяє мотивації тих, хто навчається. Акцентом студентоцентрованого навчання є допомога викладача не тільки у освітньому процесі, а і психологічна допомога, де здобувач освіти повинен бачити підтримку. Однією з головних ідей такого навчання є забезпечення викладачем мотивації і консультації студентів в аналізі інформації, відборі джерел, виявленні всіх неточностей та прогалин, та допомозі вирішення усіх ситуацій, які виникають під час освітнього процесу.

Завдання студентоцентрованого навчання полягає в тому, щоб збільшилася кількість студентів, які з легкістю можуть адаптуватися до умов сучасної реальності.

Не менш важливою суперечністю сучасної освіти є певний розрив між широким обсягом існуючої інформації і здатністю студента її засвоїти і критично переосмислити. Сучасні технології в освіті широко демонструють себе запровадженням і використанням таких засобів як онлайн, сервіси, цифрові засоби, медіа навчання, телеосвіта, інтернет-ресурси тощо. Але ці засоби можна також віднести до негативних, таким чином студент отримує пасивну

інформацію, в багатьох випадках не аналізуючи її [2, с.7].

Отже, можна зазначити, що часто за таких обставин підвищується процент плагиату роботи, що автоматично знижує процент інтелектуальності, оригінальності та креативності цієї роботи. Таким чином студент не розвиває своє мислення, а це призводить до деградації.

Наразі у сучасному суспільстві виникає потреба у молодих фахівцях, які б володіли всіма загальними компетентностями, орієнтованими не тільки на ідею отримання робочого місця, але і зацікавленістю саме безпосередньо роботою, що і є головною метою студентоцентрованого навчання. Але система освіти дуже повільно адаптується до нових вимог і в більшості не відповідає усім тим стандартам, які обумовлені студентоцентрованим навчанням. Завдання сучасної освіти полягає в тому, щоб підготувати освічену людину, яка відповідає наступній моделі: по-перше, це не стільки людина «знаюча», навіть зі сформованим світоглядом, яка підготовлена до життя, котра орієнтується в складних проблемах науки і культури; по-друге, це цілісна людина, котра знає, переживає, є духовною, соціальною; по-третє, це людина, яка є відкритою до іншої культурної позиції та цінностей [1, с.202].

Отже, можна зробити певні узагальнення: студентоцентроване навчання є основою сучасної освіти, що дає змогу поліпшити не тільки якість самого навчання, а й допомагає у підвищенні критичного мислення та автономності студента. Акцент в освітньому процесі відбувається з викладання на навчання, при чому, студент стає основою самого процесу навчання, а також виступає повноправним суб'єктом відносин, що бере на себе значну долю відповідальності за навчання. Таким чином відбувається: урахування потреб здобувачів освіти, взаємоповага у стосунках «викладач-студент», надійна підтримка з боку викладача, доцільне використання нових педагогічних тенденцій, технологій, тощо. А також ми маємо змогу отримати якісну перевірку знань.

Така концепція спрямована на формування компетентного фахівця, здатного до конкуренції, а також до дослідницько-інноваційного типу мислення з потребою та навичками безперервного професійного розвитку. Досягнення максимальної ефективності цього процесу може здійснюватися шляхом активізації навчання, яке повинно подолати кризову ситуацію в освіті, адаптуватися до нових будь-яких нововведень. Подолання певних суперечностей освітнього процесу буде сприяти створенню ефективної системи навчання, здатної забезпечити формування компетентних, творчих, ініціативних особистостей, що відповідає запитам і вимогам сучасного суспільства.

1. Медиа и философия: грани взаимодействия: монография / [А.П. Алексенко, М.В. Бейлин, Л.М. Газнюк и др.] под. ред. Л.Н. Дениско, С.А. Заветного. – Харьков, 2017. – 258 с.

2. Навчально-методична конференція ХНМУ. – Х, 2020 – 237с.

3. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (ESG). – К.: ТОВ “ЦС”, 2015. – 32 с.